

Universitätsbibliothek Paderborn

**Decretvm Vt omnes Regularium Superiores suos subditos,
& Religiosos persaepe commoneant de iniuncta omnibus
obseruantia, & executione Apostolicarum Constitutionum,
& Decretorum ad Officium ...**

Urban <VIII., Papst>

[Romae], 1645

Declarationes Aliqvot Sacr. Cong. Concilij S. D. N. Urbani Papae VIII.
authoritate editae super Decretis eiusdem Congregat. de Celebratione
Missarum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10826

& Principis Apostolorum de Vrbe, ac in acie Cæpi Floræ, ut moris est, per nos Camillum Fundatum, & Fabium Emilianum S.D.N. PP. Curs.

Brandimartes Latinus prælibati S.D.N. PP. ac S. Roman. & Vniuersalis Inquisitionis Curs. pro Mag. DD. Curs.

DECLARATIONES ALIQVOT SACR.
Cong. Concilij S.D.N. Urbani Papæ VIII.
authoritate editæ super Decretis eiusdem
Congregat. de Celebratione Missarum.

SVper primo Sacræ Congregationis Decreto, de celebratione Missarum, quo prohibetur, ne Episcopi in Diocesana Synodo, aut Generales in Capitulis Generalibus, vel aliàs quomodolibet, reducant onera vlla Missarum celebrandarum, aut post idem Concilium imposita, aut in limine foundationis.

Quaritur, quid si legatum sit ita tenue, vt non sit, qui velit onus illi iniunctum subire, & si recurrendum sit ad Sedem Apostolicam pro moderazione oneris, totum, aut ferè totum insumendum sit pro expensis ad id necessarijs?

Et quid si permittatur Episcopo in fundatione, vt possit huiusmodi onera moderari?

Secundò, super secundo eiusdem Congregationis

nis

his Decreto, quo cauetur, vt celebrentur tot Missæ, quot ad rationem tributæ eleemosynæ præscriptæ fuerint.

Quæritur, an verba illa (præscriptæ fuerint) intelligenda sint de præscriptione facta ab offerente, vel ab Ordinario?

Tertiò, an cum Ordinarius præscripserit eleemosynam congruam iuxta qualitatem loci personarum, ac temporum Sacerdotes accipientes stipendium minus congruo, teneantur Missas illis ab offerente præscriptas celebrare?

Quartò, an Sacerdotes, qui tenentur Missas celebrare ratione Beneficij, seu Capellæ, legati, aut salarij, possint etiam manualementem eleemosynam, pro Missis votiujs, aut defunctorum, recipere, & vnico Missæ sacrificio vtrique oneri satisfacere?

Quintò, posito, quòd Testator relinquat, vt celebrentur pro eius anima centum Missæ, absque vlla præscriptione eleemosynæ. Quæritur, an liberum sit hæredibus eleemosynam sibi benè visam præscribere, an verò eadem eleemosyna præscribenda sit ab Ordinario?

Sextò, super tertio Congregationis Decreto, in quo eadem Congregatio reuocat priuilegia, quibus indulgetur, vt certarum Missarum, vel anniuersariorum celebratione, aut aliquibus collectis, seu orationibus, plurium Missarum oneribus in futurum suscipiendis satisfiat.

Quæritur, An verba (in futurum suscipiendis) intelligenda sint de oneribus suscipiendis post priuilegium?

Sep-

Septimò, super quarto eiusdem Congregationis Decreto, quo prohibetur Sacerdoti, qui Missam suscepit celebrandam cum certa eleemosyna, ne eandem Missam alteri, parte eiusdem eleemosyna sibi retenta, celebrandam committat.

Quæritur, An permittendum sit administratoribus Ecclesiarum, vt retineant aliquam eleemosynarum portionem pro expensis manutentionis Ecclesiæ, Altarium, inseruientium, paramentorum, luminum, vini hostiæ, & similibus?

Octauò, An hoc Decretum habeat locum in Beneficijs, quæ conferuntur in titulum, id est, An Rector Beneficij, qui potest per alium celebrare, teneatur Sacerdoti celebranti dare stipendium ad rationem reddituum Beneficij?

Decimò, An Sacerdotes, quibus aliquando offertur eleemosyna maior solita pro celebratione Missæ, debeant dare eandem integram eleemosynam ijs, quibus Missas celebrandas committunt. An verò satis, sit, vt dent celebrantibus eleemosynam consuetam?

Vndecimò, super quinto eiusdem Congregationis Decreto, quo inter cætera statuitur in hæc verba: Eleemosynas vero manuales, & quotidianas pro Missis celebrandis, ita demum ijsdem accipere possint, si oneribus antea impositis ita satisfecerint, vt noua quoque onera obire valeant; Alioquin omninò abstineant ab huiusmodi eleemosynis, etiam spontè oblati in futurum recipiendis, & capsulas auferant, &c.

Quæritur, An hoc Decretum prohibeat absolute,

tè,

rè, quo minus accipiant nouas eleemosynas ij, qui acceptis non satisfecerunt: & quid si congruo tempore possint omnibus satisfacere?

Duodecimo, quid, si offerens eleemosynas, audito impedimento, consentiat, vt Sacerdos Missam celebret cum primum poterit?

Decimotertiò, An pœna interdicti, & aliæ appositæ in eodem Decreto afficiant tam eos, qui accipiunt eleemosynas contra formam, ibi præscriptam, quàm eos, qui non auferunt capsulas ab Ecclesijs, vt ibidem præcipiunt?

Decimoquartò, An in hoc Decreto comprehendantur illæ capsule, quæ apponi solent in Ecclesijs in die Commemorationis Omnium Sanctorum, & vulgò dicuntur (cassæ de' Morti?)

Decimoquintò, An Administratores Ecclesiæ magne deuotionis, & concursus, possint eleemosynas pro Missis celebrandis accipere, si iisdem Missis non nisi post longum tempus satisfacere valeant, ne alias cultus Ecclesiæ, & deuotio, ac concursus fidelium, vt aiunt, minuantur?

Decimosextò, quia prohibitio dicti Decreti videtur aliquibus directa solis Capitulis, Collegijs, Societatibus, Congregationibus, necnon omnibus, & singulis Ecclesiarum, & piorum locorum, tam secularium quàm regularium Superioribus, de quibus fit expressa mentio, non autem priuatis Sacerdotibus, qui tamen comprehendi videntur sub clausula generali (& alijs, ad quos pertinet) supplicatur pro opportuna declaratione.

Decimosseptimò, super septimo eiusdem Sacrae

Con-

Congregationis Decreto, quo cauetur, vt in singulis Monasterijs Religiosorum præfigatur numerus, qui ex consuetis redditibus, aut eleemosynis commodè possit sustentari.

Quæritur, An vbi hæc præfixio facta iam fuit in vim similis Decreti san. mem. Pauli V. absque tamen computatione reddituum cuiusque Religiosi, sit denuò facienda, necne?

Decimooctauò, An Nouitij, ad habitum Regularem admissi, possint admitti ad professionem in Monasterijs, in quibus, habita vt supra, præfixione numeri, commodè ali non possunt?

Decimononò, super vltimo, quo cauetur, vt nullibi recipiantur Conuentus Regularium, nisi præter alia ad id requisita, duodecim saltem Fratres in eis degere, & competenter sustentari valeant, ita vt alioquin subsint iurisdictioni ordinariae.

Quæritur, An hoc Decretum, quod videtur editum in ordine ad celebrat. Missarum, comprehendat eas Religiones, quæ non consueuerunt onera Missarum recipere, vt sunt Religiones Capuccinorum, ac Societatis IESV?

Vltimò, An idem Decretum, vbi disponit, vt nullibi recipiantur Monasteria, nisi &c. habeat locum in Italia dumtaxat, ad quam est restrictum Decretum proximè antecedens, an vero etiam extra Italiam?

SAcra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum, autoritate sibi à Sanctiss.

ctiff. D. N. attributa, ad singula Dubia superius pro-
posita ad hunc modum respondit, videlicet.

Ad primum, etsi legatum sit adeo tenue, nihilo-
minus, pro reductione oneris, vt supra, impositi
ab ijs, ad quos pertinet, Sedem Apostolicam esse,
adeundam, quæ absque vlla impensa id statuet, quod
magis in Domino è re esse iudicauerit; Verumta-
men si in ipsa Beneficij erectione expressè cautum
fuerit, ut liceat Episcopo iniunctum onus reduce-
re, ac moderari, legem hanc foundationis, quam De-
creta hac de re edita non sustulerunt, esse ualidam,
& obseruandam.

Ad secundum, esse intelligenda de præscriptione
facta ab eo, qui eleemosynam tribuit, non autem
ab Ordinario. Quod si tribuens eleemosynam nu-
merum Missarum celebrandarum non præscripse-
rit, tunc tot Missas celebrari debere, quot præscri-
pserit Ordinarius secundum morem suæ Ciuitatis,
uel Prouinciæ.

Ad Tertium, teneri.

Ad Quartum, Sacerdotes quibus diebus tenen-
tur Missas celebrare ratione beneficij, seu capellæ,
legati, aut salarij, si eleemosynas pro alijs etiam
Missis celebrandis susceperint, non posse eadem
Missa utrique obligationi satisfacere.

Ad Quintum, censuit, ubi nullam certam elee-
mosynam testator reliquit, esse ab Episcopo præ-
scribendam eleemosynam congruam, quæ respon-
deat oneribus Missarum celebrandarum, secundum
morem Ciuitatis, uel Prouinciæ.

Ad Sextum, ita esse intelligenda.

Ad

Ad Septimum, respondit, permittendum non esse, ut Ecclesiæ, ac loca pia, seu illorum Administratores, ex eleemosynis Missarum celebrandarum ullam, utcumque minimam, portionem retineant ratione expensarum, quas subeunt in Missarum celebratione, nisi cum Ecclesiæ, & loca ipsa alios non habent redditus, quos in usum earundem expensarum erogare licite possint, & tunc, quam portionem retinebunt, nullatenus debere excedere ualorem expensarum, quæ pro ipsomet tantum Missæ sacrificio necessario sunt subcundæ, & nihilominus eo etiam casu curandum esse, ut ex pecunijs, quæ supersunt, expensis, ut supra deductis, absolute tot Missæ celebrentur, quot præscriptæ fuerint ab offerentibus eleemosynas.

Ad Octauum, non habere locum, sed satis esse, ut Rector beneficij, qui potest Missam per alium celebrare, tribuat Sacerdoti celebranti eleemosynam congruam, secundum morem Ciuitatis, vel Prouinciæ, nisi in fundatione ipsius beneficij aliud cautum fuerit.

Ad Decimum, debere absolute integram eleemosynam tribuere Sacerdoti celebranti, nec ullam illius partem sibi retinere posse.

Ad Undecimum, respondit, non prohibere absolute: Ac propterea, etsi oneribus iam susceptis satisfecerint, posse tamen noua etiam onera suscipere Missarum celebrandarum, dummodò infra modicum tempus possint omnibus satisfacere.

Ad Duodecimum, quamuis onera suscepta infra modicum tempus adimpleri nequeant, si tamen

men

men tribuens eleemosynam, pro aliarum Missarū celebratione, id sciat, & consentiat, vt illæ tunc demum celebrentur, cum susceptis oneribus satisfactum fuerit, Decretum non prohibere, quo minus eo casu eleemosyna accipiatur pro iisdem Missis iuxta Benefactoris consensum, celebrandis.

Ad Decimum tertium, has pœnas non habere locum, nisi in suscipientibus onera perpetua Missarum celebrandarū sine licentia Episcopi, vel eius Generalis Vicarij, aut Generalis, vel Prouincialis.

Ad Decimum quartum, comprehendi.

Ad Decimum quintum, non posse, nisi de consensu eorum, qui eleemosynas tribuunt, vt supra in responsione ad Duodecimum.

Ad Decimum sextum, comprehendi etiam priuatos Sacerdotes.

Ad Decimum septimum, numeri præfixionem esse iterum faciendam, seruata forma vltimi; Decreti hac de re editi.

Ad Decimum octauum, esse admittendos ad professionem, si alias habiles existant, ac deinde in aliquo alio Monasterio eiusdem Religionis esse collocandos, vbi commodè ali possint.

Ad Decimum nonum, censuit comprehendere.

Ad Vltimum, habere locū etiam extra Italiam.

Cosmus Card. de Torres.

Locus † Sigilli.

Prosper Fagnanus S. Congr. Secr.

DE-